

[Hans Hækkerup]

le justitsministeren et spørgsmål i mit første indlæg, som ikke blev besvaret heroppefra. Jeg vil derfor benytte lejligheden til at stille spørgsmålet én gang til i lidt skærpet form: mener justitsministeren, at det er i orden, at anklagemyndigheden ikke har taget skridt til at konfiskere fortjenesten i Trignonsagen?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

For at tage det sidste først, hr. Hans Hækkerup. Jeg mener, at der bør ske en konfiskation, og jeg synes, der havde været mere sammenhæng i socialdemokratiets forslag, hvis man selv havde taget højde for den situation. I stedet for alene at tale om en fordobling af strafferammen, det vil sige af fængselsstraffen, skulle man i det mindste have medtaget det økonomiske aspekt. Det ville have gjort dette forslag langt mere interessant og konstruktivt, set med mit partis øjne i hvert fald, men det har man helt undladt; man har alene kørt på fængselselementet, og det synes jeg er trukket ud af en korrekt sammenhæng.

Jeg foretrækker langt mere den måde, hr. Ole Espersen har præsenteret tingene på ved at sige, at folketinget skal dosere. Selvfølgelig skal vi dosere, men hr. Ole Espersens betragtning om, at et stigende omfang af forbrydelser af en bestemt kategori skal føre til en stramning, måske en højere strafferamme, kan vist ikke holde generelt. Ville hr. Ole Espersen være parat til i år, hvor der var meget stor stigning i antallet af berigelsesforbrydelser, tyverier, at øge strafferammen for tyverier? Det tror jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil bare spørge hr. Bjørn Elmquist, om jeg må forstå de bemærkninger, der faldt heroppe, således, at venstre er parat til at drøfte spørgsmålet om obligatorisk konfiskation af fortjenesten i disse tilfælde.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Ja!

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til hr. Hans Hækkerup skal jeg blot sige vedrørende det nu igen stillede spørgsmål, at jeg mener, anklagemyndigheden har gjort, hvad der var muligt for at opnå en konfiskation. Så vidt jeg husker, er det nødvendigt, at der bliver tale om særlige sagsanlæg i den forbindelse, og jeg mener ikke, at anklagemyndigheden har været tilbageholdende, men det kan vi jo vende tilbage til, hvis det er den konkrete sag, vi skal drøfte. Jeg forstod for så vidt, det var et lovforslag, vi skulle drøfte her i dag.

Men det har jo også været fremhævet som noget afgørende – og jeg synes, det er med rette, at man fremhæver det – på hvilken måde efterforskningen finder sted. Fru Dagmar Mørk Jensen sagde, at det, det radikale venstre gerne ville give med denne debat, var et signal til politi og anklagemyndighed om at prioritere disse sager højt. Det er vel hermed givet, og på dette punkt er vi ganske enige.

Jeg vil tilføje, at den behandling, sagen i Svendborg har fået under en vældig dygtig ledelse af Svendborgs politimester, synes jeg gør det unødvendigt at give noget signal. Der har her fundet en særdeles ihærdig efterforskning sted, hvor man forfølger sagen – der er jo også tale om personer, der bor i et andet land – og hvor der er foretaget fængsling. Jeg synes, det til fulde viser, hvor højt man prioriterer disse sager. Men det kan da være rigtigt fra folketingets side, som fru Dagmar Mørk Jensen ønskede, at formulere det, at give et signal, og det er altså hermed givet: vi forventer, at sager af den karakter behandles så effektivt som overhovedet muligt.

Så må jeg sige til hr. Ole Espersen, at man selvfølgelig har lov til at have det standpunkt, at man anser kriminalitet af en bestemt art for at være så uheldig, at man vil have en meget høj strafferamme. Hvis man mener, at våbensmugling er så skrækkelig en forbrydelse, at der skal livsstraf til, kan enhver person, ethvert medlem, ethvert parti have det standpunkt, og jeg forstår altså, at hr. Ole Espersen mener, man skal behandle det på linje med narkotikasager. Det er et helt berettiget standpunkt for et medlem og et parti at have, men her taler vi om forhold af international karakter, sådan er oplægget og i allerhøjeste grad også hr. Hans Hækkerups udtalelser, og så må man vel også se på, hvordan behandlingen er i andre lande sam-